

РЕШЕНИЕ

№ 24198

гр. София, 16.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 20.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **579** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.211 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР) във вр. с чл.145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. Г. К., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес] със съдебен адрес [населено място], [улица], офис 4.14, чрез адв. Г. Г., срещу Заповед рег. № 8121к-13180 от 19.12.2025 г. на министъра на вътрешните работи, с която на основание чл.194, ал.2, т.4, чл.197, ал.1, т.6 и ал.3, вр. чл.203, ал.1, т.13, вр. чл.204, т.1 и чл.226, ал.1, т.8 от ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение.

Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на заповедта поради липса на мотиви, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, неправилно приложение на материалния закон и несъответствие с неговата цел. Твърди, че не е извършил вмененото му нарушение, което обстоятелство можело да бъде доказано единствено чрез видеотехническа експертиза, каквато неправилно не била допусната в хода на дисциплинарното производство. Липсата на такава намира за съществено процесуално нарушение при изясняване на случая от фактическа страна. Отрича да е съхранявал огнестрелно оръжие в колата си, още по-малко да е използвал такова, тъй като не притежава разрешително за съхранение, носене и ползване на такова, нито на видеозаписите се виждало използването му, като не ставало ясно и какво точно оръжие е използвано. Липсвали доказателства за гилзи, барутни газове, сачми, осколки, проектил, следи от попадения на проектил или други доказателства за произведен изстрел. Бил установен единствено звук от „щракване“, който не указвал на използване на оръжие, още повече, че този

звук се чувал три секунди след падането на предмета на тротоара. Счита, че изстрелът можело да бъде възпроизведен от което и да е друго лице на публичното място. Оспорва наличието на убита птица, още по-малко от възпроизведен от него изстрел, при липса на данни какво в действителност е паднало на земята. Навежда доводи, че дори да се установи паднала птица, то остава неясна причината за това обстоятелство, което намира за недоказано, включително посредством свидетелски показания. Твърди, че е житейски нелогично и невъзможност да извърши за изключително кратък период от време вменените му със заповедта физически действия от личния си автомобил. Намира, че дисциплинарното обвинение не може да се счита за доказано единствено въз основа на показанията на една свидетелка, при липса на други доказателства и проверими факти. Претендира за отмяна на заповедта и присъждане на разноски. Ответникът министър на вътрешните работи оспорва жалбата чрез юрк. М.. Претендира за отхвърляне на оспорването и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Установява се от писмено сведение от 20.04.2025 г. на К. А. Д. (л.282), че на 19.04.2025 г., около 08:30 часа, излязла от входа си на [улица], [жилищен адрес] когато на пътеката пред входа спрял сив на цвят автомобил О. А. с ДК № Р. Шофьорът бил сам в колата, но Д. не го видяла ясно. Шофьорът свалил прозореца до съседната седалка, извадил оръжие, подобно на пушка, насочил я и стрелял по кацнала на нисък клон на дърво птица. Стрелбата станала в междублоковото пространство, в посока на жилищни сгради, хора, излезли с домашни любимци и детска градина. Мъжът се огледал дали някой не го е видял, станало ясно, че възприема Д., която му показала с жестове, че „не е нормален“, но той побързал да си тръгне. Свидетелката веднага подала сигнал на тел.112. Случаят бил оповестен от Д. (с имената ѝ) във Ф. – група на [населено място]. Мъжът бил около 30-40 годишен, с тъмна коса.

Идентично писмено сведение на К. А. Д. е входено с вх. №379600-4700 от 20.04.2025 г. по описа на 02 РУ-МВР П. с допълнението, че след като мъжът възпроизвел изстрел по птица, която паднала, той възприел свидетелката, притеснил се и побързал да тръгне, но малко по-надолу от мястото на стрелбата Д. възприела двойка с домашни любимци (л.281).

Установява се от Докладна записка рег. № 3796р-7465 от 30.04.2025 г. по описа на 02 РУ-МВР П. (л.278 и сл.), че е извършена проверка по преписка ЗМ № 154/ 2025г. по описа на Второ РУ-П., образувана по докладна записка от 20.04.2025г. на служител на Второ РУ-П. относно прието от него заявление и писмено сведение от К. А. Д., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място], [улица], [жилищен адрес] ап. 1, в което същата заявила, че 19.04.2025г., излизайки за работа в около 08:30ч., в [населено място], [улица], [жилищен адрес] пред вх. Б, видяла да спира лек автомобил О. А. с рег. № Р., сив на цвят, който бил управляван от непознат за нея мъж на видима възраст 30-40 години, като нямало никой друг в автомобила освен него. Към преписката е приобщена докладна записка от служители в състава на АП-230, които са били изпратени по сигнала ѝ на 19.04.2025г. Видно от същата, на 19.04.2025г., около 09:00ч. служителите от АП-230 са извършили обход в района на бл. 62 на [улица], но не са установили въпросния автомобил О. А. с рег. № Р.. В около 10:00ч. на 19.04.2025г. АП-230, отново били изпратени от ОДЧ при Второ РУ-П., в района на бл. 62 на [улица], за установяване на трупове на животни, но такива не били намерени.

Към проверката е приобщена и докладна записка с рег. № 3796р-6773/2025г. от служител на група КП при Второ РУ-П., за посещения сигнал и извършените О.. Видно от същата, на 19.04.2025г., около 08:40ч., е бил посетен адреса [населено място], [улица], [жилищен адрес] при което е установено, че на [жилищен адрес] над вх. Г на [улица], [населено място] има монтирани

охранителни камери за видеонаблюдение. Била установена връзка със собственика Г. Г. от ап. 95 на [улица], с цел преглеждане и сваляне на записи. Също така било установено, че в близост на магазин за дрехи, намиращ се на адрес [населено място], [улица][жилищен адрес] също има монтирани камери за видеонаблюдение, като собственик на магазина е лицето С. Г.. Проведени били телефонни разговори със собствениците на камерите. Във връзка с установеното били изпратени писма до собствениците на охранителните камери, които да предоставят видеозаписи от тях.

В хода на проверката били предадени с протокол за доброволно предаване записи от охранителна камера, насочена към [улица], [жилищен адрес] поставена на магазин за дрехи, намиращ се на адрес [населено място], [улица] бл. 29 от лицето С. Р. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица]. На видеозаписа, който е и със звук и е насочен към [улица], в частност към [жилищен адрес] е извършен преглед от който е установено, че на 19.04.2025 г., около 08:33:20 часа, пред вход Б на [улица] спира и паркира лек автомобил О. А., сив на цвят, като същият идва от посока [населено място]. На записа се наблюдават около 5 броя паркирани автомобили, в които не се забелязват лица, като в обхвата на камерата не се наблюдава движението на хора и животни. В 08:33:30ч. се чува шум „Щ.“, след което на отсрещния тротоар срещу спрения лек автомобил О. А. пада нещо черно на земята. В този момент от към вход Б на [улица] излиза руса жена с черни дрехи, която се насочва към автомобила, при което същият потегля по [улица] в посока към „Езиковата гимназия“, а жената пресича улицата и излиза извън обхвата на камерата. На предоставения видеозапис не се виждат лицата в посочения автомобил О. А., както и техните действия, и не се наблюдава от автомобила да се показва пушка или друго оръжие, тъй като светлината се отразява в стъклата му.

В хода на проверката са приобщени и записи от охранителна камера монтирана на ел. стълб на [улица], която наблюдава улицата и е насочена в района пред вх. Б на блок 62. Записите са предадени с протокол за доброволно предаване от лицето А. А. В., ЕГН [ЕГН], който поддържа камерите на лицето Г. С. Г., като същите са с около един час назад с реалното време. След преглед на предадените видеозаписи е установено, че на 19.04.2025г. в около 07:27:00ч. (с около 1 час назад с реалното време) по [улица] от към [населено място] в посока към бл. 62 на [улица] идва лек автомобил О. А. сив на цвят. Същият в 07:27:20ч. спира пред вх. Б на [улица], [жилищен адрес] след което в 07:27:30ч. автомобилът тръгва по [улица] в посока „Езиковата гимназия“. Не се наблюдава от автомобила да се показват лица, както и оръжия, като не може да се установи, лицата в него, тъй като светлината се отразява в стъклата му. Единствено се наблюдава регистрационния номер на автомобила, който е РК 8616 ВС. В района на паркирания автомобил не се наблюдава движение на лица и МПС-та. Около 07:27:27ч. се вижда, че от дърво, намиращо се на отсрещния тротоар срещу паркирания О. А. пада нещо черно на земята, което се наблюдава и на видеозаписа от охранителната камера на магазина за дрехи. След като въпросният автомобил се оттегля по [улица] в посока към „Езиковата гимназия“, от към вх. Б на [жилищен адрес] излиза жена с руса коса и черни дрехи, която пресича пътя и се качва в паркиран отсреща автомобил. От проведените О. към момента не са установени, свидетели / очевидци на деянието освен тъжителката Д., както и в района не е установено наличието на други камери за видеонаблюдение. Извършена е справка в АИС КАТ МВР, от която е установено, че л.а. О. А. с рег. [рег.номер на МПС] е собственост на Г. В. К., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], който е баща на служителя В. К.. Направено е предложение материалите по преписка с рег. № ЗМ № 154/2025 г. по описа на Второ районно Районна прокуратура [населено място] да бъдат изпратени по компетентност на Районна прокуратура [населено място].

С Докладна записка рег. №3796р-7466 от 30.04.2025 г. на началника на Второ РУ-МВР П. (л.274-

275) проверката по ЗМ № 154/2025г. по описа на Второ РУ-П. е докладвана на директора на ОДМВР П. с предложение за образуване на дисциплинарна проверка с оглед изясняване на постъпилите данни за евентуално нарушаване на етични правила от служителя на Второ РУ - старши инспектор В. К., Н-к гр. „Охранителна полиция“.

С Предложение рег. № УРИ-313р-8330 от 30.04.2025 г. на директора на ОДМВР П. (л.281 и сл.) случаят е докладван на министъра на вътрешните работи за образуване на производство за извършено нарушение на служебната дисциплина.

Със Заповед № 8121К-4387 от 14.05.2025 г. на министъра на вътрешните работи, въз основа на предложението рег. № 313р-8330 от 30.04.2025 г. по описа на ОДМВР – П. и на основание чл. 207, ал. 1, т. 1 и ал.2 от ЗМВР е образувано дисциплинарно производство срещу старши инспектор В. Г. К., началник на група „Охранителна полиция“ към Второ РУ - П. при ОДМВР – П. във връзка с извършената проверка по преписка ЗМ 154/2025 г. по описа на Второ РУ – П., образувана по повод заявлението от К. Д. от [населено място] относно инцидента на 19.04.2025 г. Определен е дисциплинарно разследващ орган (Д.). Посочено е в заповедта, че в хода на проведените оперативно-издирвателни мероприятия са снети записи от охранителни камери, проведени са беседи и са извършени справки. От тях е установено, че автомобил марка „О. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , сив на цвят, е собственост на Г. В. К. баща на старши инспектор В. Г. К.. Дисциплинарно-наказващият орган (ДНО) е формирал извод, че от събраните по преписка ЗМ 154/2025 г. доказателства се установява съпричастност на старши инспектор К. към извършеното деяние, с което не са спазени етичните правила за поведение, регламентирани в т.15, т.19 и т.20 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, респ. нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, съставомерно по чл. 203, ал. 1. т. 13 от ЗМВР. На 21.05.2025 г. К. е запознат със Заповед № 8121К-4387 от 14.05.2025 г., както и с правата си по чл.207, ал.8 от ЗМВР, чл.34 от АПК, чл.205, ал.5-7 от ЗМВР.

Изготвена е Обобщена справка рег. № 313р-21230 от 20.11.2025 г. на Д. относно резултатите от дисциплинарното производство, образувано със Заповед рег. № 8121К-4387 от 14.05.2025 г., изменена със Заповед рег. № 8121К-10408 от 29.08.2025 г. на министъра на вътрешните работи. Според справката, с писмо рег. № 8121р-20754/12.11.2025 г. на дирекция „Човешки ресурси“ - МВР в О.-П. са получени събраните в хода на проведеното разследване материали, като с МЗ № 8121К-12119/11.11.2025 г. дисциплинарното производство е върнато на Д. с указания за извършване на конкретни действия по дисциплинарно разследване.

В изпълнение на допълнителните указания Д. е изискал с писмо рег. № 313р – 18150 от 13.11.2025 г. до Районна прокуратура - П. копие на записите, предоставени от Община - П.. С приемо - предавателен протокол от 14.11.2025 г. (вх. № 313000- 18308/17.11.2025 г.) копие от записите са предоставени на технически носител (диск). Съгласно дадените указания в МЗ № 8121К-12119 от 11.11.2025 г. са изготвени протоколи, в които Д. е отразил тяхното съдържание, както следва: протокол рег. № 313р-20950 от 17.11.2025 г. за проведения телефонен разговор на тел. 112, протокол рег. № 313р-20949 от 17.11.2025 г. за преглед на записите от охранителните камери в близост до адрес [населено място], [улица], блок 62, и протокол рег. № 313р-21012 от 18.11.2025 г. за преглед на записите от камерите на Община -П..

След изпълнение на дадените указания в МЗ № 8121К -12119 от 11.11.2025 г. според Д. е потвърдена следната фактическа обстановка: На дата 19.04.2025 г. (събота) инспектор В. К. е бил на работа във връзка с план за СПО рег. № 3796р-6306/2025 г., явил се е сутринта на работа, за да проведе инструктаж на служителите. На път за работа е минал покрай имота си, находящ се [населено място], [улица], [жилищен адрес] с управлявания от него лек автомобил марка „О.“, модел “А.“ с регистрационен номер РК 86116 ВС. Пред блока е произвел изстрел с неустановено

оръжие по кацнала птица на дърво. Това е било видно от свидетелката К. Д., потвърдено от иззетите охранителни камери, както и от свидетелите Д. Г. и С. С.. Предвид установената фактическа обстановка и събраните доказателства Д. е приел, че с деянието си инспектор К. не е спазил етичните правила за поведение, регламентирани в т.15, т.19 и т.20 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Така установените обстоятелства са квалифицирани като дисциплинарни нарушения по чл.194, ал. 2, т. 4 и чл.203, ал.1, т.13 от ЗМВР.

Д. е изготвил и Становище рег. №313р-21608 от 21.11.2025 г., според което държавният служител инспектор В. Г. К. - полицейски инспектор V степен (ТП) в Участък - Б. към Първо РУ - П. при ОДМВР - П., в качеството му на началник на група „Охранителна полиция“ към Второ РУ - П. при ОДМВР – П., е извършил тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал. 2, т. 4 и чл.203, ал.1, т.13 от ЗМВР. Направено е предложение на същия да бъде наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл.226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР да бъде прекратено служебното му правоотношение в МВР. Д. е приел за установено и доказано, че на 19.04.2025 г. (събота) инспектор В. К. е бил на работа във връзка с план за СПО рег. № 3796р-6306/2025 г., явил се е сутринта на работа, за да проведе инструктаж на служителите. На път за работа е минал покрай имота си, находящ се в [населено място], [улица], [жилищен адрес] с управлявания от него лек автомобил марка „О.“, модел „А.“ с регистрационен номер РК 8616BC. Пред блока е произвел изстрел с неустановено оръжие по кацнала птица на дърво. Това е видно от свидетелката К. Д., потвърдено от иззетите охранителни камери, както и от свидетелите Д. Г. и С. С.. Неправомерното поведение на инспектор К. е станало достояние на широк кръг лица: граждани - случаят е публикуван в социалните мрежи и в интернет сайт Z..C. със заглавие „Из дивия П.: Мъж стреля с пушка в 8 часа сутринта“, служители на МВР, прокурори при РП - П., следователи при Окръжен следствен отдел във връзка с извършените проверки и образуване на досъдебно производство, кмета на [община], като и служители на общината. Прието е в документа, че служителят е демонстрирал незачитане на закона, изразяващо се в нарушаване на установения обществен ред, като поведението му е несъвместимо с морала и уронващо престижа на службата. В допълнение е посочено в становището, че инспектор К. е демонстрирал недопустимо поведение на публично място, при преминаването на автомобили и пешеходци — видно от записите от охранителните камери.

Издадена е оспорената Заповед рег. № 8121к-13180 от 19.12.2025 г. на министъра на вътрешните работи, с която на К. на основание чл.194, ал.2, т.4, чл.197, ал.1, т.6 и ал.3, вр. чл.203, ал.1, т.13, вр. чл.204, т.1 и чл.226, ал.1, т.8 от ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение.

С позоваване на обобщени справки рег. № 313р-19123 от 21.10.2025 г. и рег. № 313р-21230 от 20.11.2025 г., както и на становища рег. № 313р-19441 от 27.10.2025 г. и рег. № 313р- 21608 от 26. 11.2025 г. по описа на ОДМВР – П., ДНО е възприел описаната в тях фактическа обстановка, а именно:

На 19.04.2025 г., излизайки за работа около 08:30 ч. в [населено място], [улица], [жилищен адрес] пред вх. Б, К. Д. видяла да спира лек автомобил марка „О.“, модел „А.“ с рег. № Р., управляван от непознат за нея мъж на видима възраст около 40-45 години. Водачът на автомобила бил сам, свалил прозореца на вратата на предно „пасажерско“ място, взел от задната седалка неустановено оръжие, прицелил се и произвел изстрел по посока на кацнала птица на дърво в близост до жилищните сгради, като след изстрела птицата паднала на земята. Д. тръгнала към стрелеца, но мъжът я забелязал и след като му подвикнала „Луд ли си?“, мъжът потеглил с автомобила си по [улица]. Д.

тръгнала към собствения си автомобил, където забелязала мъж и жена да разхождат кучата си. Същите лица забелязали и доближили падналата на земята птица, но не предприели действия по нейното спасяване. За стрелбата по птицата, на 19.04.2025 г. Д. подаде сигнал на телефон 112, приет в „Оперативна дежурна част“ на Второ РУ – П.. За времето от 09:00 ч. до 21:00 ч. на 19.04.2025 г. В. К. е бил назначен на работа съгласно план за специализирана полицейска операция (СПО) с УРИ № 3796р- 3606 от 11.04.2025 г. по описа на Второ РУ - П.. Сутринта на същата дата се явил на работа, за да проведе инструктаж на служителите, съгласно плана. При пристигането му в сградата на Второ РУ - П., младши експерт А. К., младши оперативен дежурен в „Оперативна дежурна част“ на Второ РУ - П. му докладвал, че е получил сигнал за лице, което е стреляло от автомобил с въздушна пушка по птици в района на блок 62, находящ се на [улица]в [населено място]. Информацията от сигналистката била, че мъж е стрелял от автомобил със сив цвят марка „О.“, модел „А.“ с непълен рег. № РК 8616. След извършена тематична справка по дадения регистрационен номер е установено, че само един автомобил отговаря на описанието като марка и модел „О. А.“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Г. В. К., баща на В. К..

К. Д. е подаде писмен сигнал вх. № 25/Д-432 от 24.07.2025 г. до С. В., кмет на [община], с приложения на хартиен носител снимки на лек автомобил, писмена кореспонденция с текст и профилна снимка от социалната мрежа Ф..

Публикувала е в социалните мрежи „пост“, публикуван и в интернет сайт Z..C., със заглавие „В дивия П.: Мъж стреля с пушка в 8 часа сутринта“. Споделила е случката и в няколко групи на природозащитници в социалните мрежи. Изразила е възмущението си от това деяние, тъй като в близост до стрелбата е имало други хора, детска градина и паркови пространства. Подробно е описала случая и в социалната мрежа Ф., в пернишката група „С. П., нека всички видят“ от 19.04.2025 г., като е посочила, че може да разпознае мъжа, който е стрелял по птицата. Няколко дни след случая с нея се свързало лице по Ф., което ѝ предоставило информация за собственика на автомобила - В. К. - началник във Второ РУ - П.. След няколко дни Д. видяла автомобил със същия регистрационен номер, възприет от нея в деня на инцидента, паркиран пред Второ РУ - П.. След като открила „профила“ във Ф. на В. К., същата е категорична, че лицето, което тя е възприела да стреля по птицата, е именно той.

Според ДНО, неправомерното поведение на инспектор К. е станало достояние на граждани, следователи при Окръжен следствен отдел (О.) при Окръжна прокуратура (ОП) - П., във връзка е извършените проверки и образуваното досъдебно производство, на кмета на [община], както и на служители на общината и прокурори в РП - П. и служители на МВР, имащи отношение към получения сигнал, проведените оперативно-издирвателни мероприятия и извършената проверка по преписка ЗМ № 154/2025 г. по описа на Второ РУ - П..

Във връзка с подадения от Д. сигнал и заявление вх. № 25/Д-432 от 24.07.2025 г. по описа на [община], с приложения на хартиен носител снимки на лек автомобил, писмена кореспонденция с текст и профилна снимка от социалната мрежа „Ф.“, е извършена проверка по преписка ЗМ № 154/2025 г. по описа на Второ РУ – П., приключена и докладвана в РП - П..

С разпореждане на РП - П. по прокурорска преписка № 1500/2025 г., е възложена проверка на дирекция „Вътрешна сигурност“ (Д.) – МВР, в хода на която са извършени справки и установени свидетели, от които са снети сведения, прегледани са записите от

охранителните камери в района на произшествието. Проведените мероприятия са обективирани в справка рег. № 7855р-7908/07.07.2025 г. по описа на Д. – МВР, на всички получени видеозаписи от охранителни камери, както и предоставената информация от дирекция „Национална система 112“. С тяхното съдържание Д. се е запознал и е изготвил протоколи рег. 313р-20950 17.11.2025 г., рег. № 313р-20949/17.11.2025 г. и рег. № 313р-21012/18.11.2025г.

Видеоносителите са със следното съдържание:

- Предоставената информация от дирекция „Национална система 112“ потвърждава посоченото от Д. в писмените сведения, дадени по случая и нейния писмен сигнал кмета на [община], а именно, че: „Случва се следното нещо, излизам за работа, спира една сива „А.“ с рег. № РК, само да погледна, че го записах, само последните две букви не успях да запиша, само секунда 8616, тръгна към посока надолу към кметството изток не съм сигурна на къде ще бъде продължението на въпросния господин, беше сам в колата, изкара въздушна пушка и започна да стреля по птиците в междублоковото пространство, което означава нали разбирате какви бели могат да станат, свали си стъклото и започна да стреля, междублоковото пространство, когато навън има хора, сива „А.“, „О. А.“ РК 8616, последните две букви не видях...Б. Г., бл. 62“.

- На видеоносител (CD-R) е надпис F. е наличен файл с видеозапис със звук, който е за датата 19.04.2025 г.: „В 08:33:18 ч. се вижда пристигане на лек автомобил сив на цвят, наподобяващ л. а. „О.“, модел „А.“; 08:33:26 ч. лекият автомобил паркира в лявата лента срещу движението, пред друг автомобил; в 08:33:30 ч. се чува щракане; в 08:33:31 ч. на тротоара, от страната на паркирания „О. А.“, пада черен предмет. Предметът пада на тротоара; 08:33:33 ч. лекият автомобил марка „О.“, модел „А.“, потегля от мястото, където е паркирал, а от лявата страна на автомобила се приближава лице от женски пол, облечено в черни дрехи, като най-вероятно е с руса коса, но не може да бъде разпознато; 08:33:36 ч. се чува женски глас, който извиква „Луд ли си?“; 08:33:40 ч. лекият автомобил излиза извън обхвата на камерата.

- На видеоносител (CD-R) с надпис V. е наличен файл с видеозапис, без звук. В обхвата на камерата се вижда движение на автомобил и пешеходци; 08:33:24 ч. срещу камерата се наблюдава пристигане на лек автомобил, наподобяващ „О. А.“, модел 1998 г./2002 г., сив на цвят. Не се виждат лица в автомобила, както и регистрационен номер; 08:33:24 ч. автомобилът спира пред друг автомобил, от лявата страни срещу движението; 08:33:31 ч. се наблюдава падане на тротоара на черен предмет (наподобяващ птица) отстрани на паркирания лек автомобил „О. А.“; 08:33:33 ч. лекият автомобил потегля, като се забелязва от лявата страна на автомобила да се приближава лице от женски пол, облечено в черни дрехи, като най-вероятно е с руса коса, но не може да бъде разпознато; в 08:33:40 ч. автомобилът се движи и приближава камерата, при което се вижда, че марка „О.“, модел „А.“, година на производство 1998 г./2002 г., сив на цвят, с четири врати и лети джанти, с леко отворен десен прозорец. Не се виждат лица в лекия автомобил, както и регистрационен номер не може да бъде идентифициран; 08:35:05 ч. *падналият предмет (птица) се раздвижва и пада на тротоара до бордюра, докато покрай него минават лица от мъжки и женски пол, разхождащи кучета*; 08:35:47 ч. лицата от мъжки и женски пол си спират и жената се връща до падналата птица, като я показва на мъжа. Остават известно време, като най-вероятно я гледат, след което продължават по маршрута си и се отдалечават; 08:39:01 ч. се виждат кацнали птици на земята в близост до падналата птица, при което последната се раздвижва и другите

излитат. На същия видеоносител на други видеозаписи се наблюдава: сив на цвят автомобил марка „О.“, модел „А.“, *срещу който на тротоара пада черен предмет (птица) от намиращото се дърво.*

- На видеоносител (CD-R) с надпис F. са записани 6 (шест) файла, на различните видеофайлове е проследено движението на лек автомобил марка „О.“, модел „А.“ с рег. № РК 8616 ВС. На един от видеофайловете е запис от камера, намираща се на светофарната уредба на кръстовище, [улица]и @@81@ [населено място], с посока на движение от [населено място] към [населено място] – 08:14:28 ч. в дясната лента на движение се вижда лек автомобил „О. А.“ с рег. № РК 8616 ВС, сив на цвят. В автомобила се вижда силует на лице, седнал на дясна шофьорска врата и държащ с една ръка волана. Автомобилът минава през обхвата на камерата без да спира и продължава движението си. *Не се виждат други лица във въпросния автомобил.* На втори файл е запис от камера „М.-И.“, намираща се на [улица], при В. „М.“ - [населено място], в посока на движение от [населено място] към [населено място] – в 08:14:50 ч. в обхвата на камерата навлиза лек автомобил „О. А.“, с рег. [рег.номер на МПС], сив на цвят. Същият се вижда от задната страна, като *в него се вижда само едно лице.*

След получаване на материалите от извършената проверка от Д. – МВР, на основание чл. 212, ал. 1 от НПК е образувано следствено дело № 41/2025 г. по описа на О. при ОП - П., за престъпление по чл. 325, ал. 1 от НК. Според ДНО описаната фактическа обстановка се потвърждава от събраните в дисциплинарното производство доказателства.

Според заповедта, в сведение вх. № 313000-13249 от 15.08.2025 г. К. Д. е потвърдила, че на 19.04.2025 г. около 08:30 ч. е станала свидетел на стрелба по птица в [населено място], [улица], пред [жилищен адрес]. Обяснява подробно случая и дава описание на мъжа, който е стрелял, акцентира върху прическата му - тип „паница“, посочва данните за автомобила, с който се е придвижвал. Посочила е и свидетели - мъж и жена, които са разхождали кучетата си, установени и разпитани от Д.. Потвърдила, че е подала сигнали до Второ РУ- П., [община] и е публикувала случая в социалните мрежи. Информацията, че деянието е извършено от В. К., служител на Второ Ру – П., е получила от лице, което ѝ е писало във Ф..

На 19.04.2025 г., на работа в „Оперативна дежурна част“ на Второ РУ – П., е бил назначен младши експерт А. К.. В сведение рег. № 313р-10993 от 13.06.2025 г. служителят е потвърдил, че около 08:40 ч. е получил сигнал на тел. 112 от гражданка, представила се като Д., която заявила, че е видяла мъж да стреля с въздушна пушка по птици на адрес тр. П., [улица], [жилищен адрес] пред вход Б. Подала е информация, че лицето е извършило деянието от лек автомобил марка „О.“, модел „А.“ с непълен рег. № Р.. От извършената тематична справка по дадения регистрационен номер установил, че само един автомобил отговаря на описанието като марка и модел и е собственост на Г. В. К., баща на В. К..

В сведение рег. № 313р-10277 от 03.06.2025 г. главен инспектор Й. Д., началник на Второ РУ - П. е заявил, че на 19.04.2025 г. (събота), около 09:00 ч., по телефона му се обадил старши инспектор В. К. (към посочената дата на длъжност началник на група „Охранителна полиция“ към Второ РУ - П.), който е трябвало да извърши инструктаж във връзка с провеждане на СПО. К. му съобщил за получен в ОДЧ на Второ РУ –П. сигнал от жена, че в района на [улица], [жилищен адрес] мъж, управляващ автомобил марка „О.“, модел „А.“, сив на цвят, с частичен регистрационен номер Р., е произвел изстрел с

пушка по птица. К. му обяснил, че посоченият регистрационен номер на автомобила съвпада с номера, марката и модела на ползвания от него автомобил. Уверил го е, че не е извършил подобно нещо, *бил е сам в автомобила* и е преминал по посочената улица на път за работа. Главен инспектор Д. е разпоредил на К. да изготви докладна записка по случая.

Старши инспектор Г. Л., ВПД началник на група „Криминална полиция“ на Второ РУ - П., също уведомил главен инспектор Д. за случая по телефона, като допълнил, че към изготвената докладна записка от К. има приложено сведение от съпругата му М. К., в което тя е посочила, *че е била с К.* и автомобила същата сутрин.

Установени са двамата свидетели, посочени от Д., които са разхождали кучетата си сутринта на 19.04.2025 г. и са снели сведения от тях - вх.№ 313000-15036 от 17.09.2025 г. от Д. Г. и вх. № 313000-15035 от 17.09.2025 г. от С. С.. Двамата си спомнят, че докато са разхождали кучетата си по [улица], са забелязали паднала черна птица (гарван или врана), която е била в безпомощно състояние. Г. поискала да откара птицата в клиника, за да ѝ помогне, но С. я разубедил, тъй като не била известна причината за нейното състояние. За да не бъдат заразени кучетата им, не предприели действия по нейното спасяване.

В заключение, ДНО е приел за установено и доказано, че на 19.04.2025 г., В. К. е бил на работа във връзка с план за СПО рег. № 3796р-6306/2025 г., за да проведе инструктаж на служителите. На път за работа е минал покрай имота си, находящ се [населено място], [улица], [жилищен адрес] с управлявания от него лек автомобил марка „О.“, модел „А.“, с регистрационен номер Р., спрял е автомобила и е произвел изстрел с неустановено оръжие по кацнала на дърво птица. Свидетел на деянието е станала К. Д.. Обстоятелствата по извършване на деянието и резултата от него са потвърдени от *иззетите записи от охранителни камери*, проведените действия по разследването и *от свидетелите Д. Г. и С. С.* ДНО е посочил, че неправомерното поведение на инспектор К. е станало достояние на широк кръг лица, служители на МВР, прокурори при РП - П., следователи при Окръжен следствен отдел, във връзка с извършените проверки и разследване по досъдебно производство, на кмета на [община], като на служители на общината. Приел е, че служителят е демонстрирал незначитане на закона, изразяващо се в нарушаване на установения обществен ред, като поведението му е несъвместимо с морала и уронва престижа на службата. Случаят е бил публикуван в социалните мрежи и в интернет сайт Z..C. със заглавие „Из дивия П.: Мъж стреля с пушка в 8 часа сутринта“, споделен е и в няколко групи на природозащитници в социалните мрежи, подробно е описан и в социалната мрежа Ф., в пернишката група „С. П., нека всички видят“ от 19.04.2025 г. С визираното поведение инспектор К. е демонстрирал недопустимо поведение на публично място, в градска среда, при преминаването на автомобили и пешеходци, с което не е спазил етичните правила за поведение, регламентирани в т.15, т.19 и т.20 от Етичния кодекс на поведение на държавите служители в МВР.

С поведението си инспектор К. не е опазил доброто име на институцията и не е допринесъл за изграждането и утвърждаването на положителния образ на МВР. В конкретния случай ДНО е намерил кумулативност при двете материалноправни предпоставки - деяние, несъвместимо с етичните правила за поведение на служителите на МВР и уронване на престижа на службата, сочещи на съставомерно от обективна и субективна страна неправомерно поведение, квалифицирано като тежко нарушение на

служебната дисциплина и основание за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание.

В заключение, за установеното нарушение на чл.194, ал.2, т.4 и чл.203, ал.1, т.13 от ЗМВР на служителя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение.

Заповед рег. № 8121к-13180 от 19.12.2025 е връчена на служителя на 05.01.2026 г. Жалбата, по която е образувано настоящето производство, е подадена на 12.01.2026 г. - в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен съд съобразно чл.211 ЗМВР, поради което е допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

При служебната проверка по чл.168, ал.1, вр. чл.146 АПК съдът установи, че актът е издаден от компетентен орган по чл.204, т.1 ЗМВР, в установената форма по чл.210, ал.1 ЗМВР и без допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице или при недопускането им органът не би наложил наказание. Неоснователна е защитната теза на жалбоподателя за допуснато в хода на дисциплинарното производство съществено процесуално нарушение, тъй като вмененото му нарушение можело да бъде доказано единствено чрез видеотехническа експертиза, каквато неправилно не била допусната в хода на дисциплинарното производство. Съдържанието на видеозаписите подробно е възпроизведено в протоколи, които са приобщени към дисциплинарната преписка и не са оспорени от жалбоподателя. Неправилно жалбоподателят поддържа, че доказването на вмененото му нарушение може да се извърши посредством едно, единствено доказателство, доколкото доказателственият процес изисква съвкупна преценка на всички относими доказателства, отразяващи пряко или косвено факти с доказателствено значение за случая. Още повече, че от съдържанието на видеозаписите, възпроизведено в хода на дисциплинарното производство, се установява, че на предоставените видеозаписи не се виждат лицата в посочения автомобил О. А., както и техните действия, тъй като светлината се отразява в стъклата му. С други думи, предварително е ясно, че видеозаписите не доказват вмененото на служителя поведение, поради което, макар и логична, защитната му тези, че „единствено те могат да го докажат“, същата е неправилна и не обосновава допуснато съществено процесуално нарушение.

Заповедта отговаря на изискуемата форма по чл.210, ал.1 ЗМВР, тъй като съдържа означение на извършителя; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага. В акта е направено позоваване на обобщени справки рег. № 313р-19123 от 21.10.2025 г. и рег. № 313р-21230 от 20.11.2025 г., както и на становища рег. № 313р-19441 от 27.10.2025 г. и рег. № 313р-21608 от 26. 11.2025 г. по описа на ОДМВР – П., поради което и съгласно Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ВС мотивите на акта следва да се считат за допълнени с изложените в справката факти и обстоятелства. В акта са посочените времето и мястото на извършване на нарушението, всички обстоятелства във връзка с него и доказателства в подкрепа на изложеното по начин, който не е попречил на уличеното лице да разбере повдигнатото му дисциплинарно обвинение и да организира защитата си срещу него.

Дисциплинарното производство (ДП) е образувано със заповед по чл.207, ал.1, т.1 от

ЗМВР (Заповед № 8121К-4387 от 14.05.2025 г. на министъра на вътрешните работи, изменена със Заповед рег. № 8121К-10408 от 29.08.2025 г. на министъра на вътрешните работи), с която е определен дисциплинарно разследващ орган (чл.207, ал.2 от ЗМВР).

На 21.05.2025 г. служителят е запознат със заповедта за образуване на дисциплинарно производство (л.87), както и с правата си по чл.207, ал.8 от ЗМВР, чл.34 от АПК, чл.205, ал.5-7 от ЗМВР. Правото на защита на уличеното лице е надлежно охранено чрез връчването му на всички материали от дисциплинарната преписка и 1 брой Д. диск (на 27.10.2025 г.) чрез изготвен опис рег. № 313р-19440 от 27.10.2025 г. (л.100).

Съгласно чл.207, ал.8 от ЗМВР К. е запознат както със заповедта за образуване на дисциплинарното производство, така и с обобщените справки на Д. (л.62 и л.113) с което са спазени изискванията на чл.207, ал.7, вр. ал.8, т.1 от ЗМВР.

След изготвяне на Обобщена справка рег. № 313р-19123 от 21.10.2025 г. К. е депозирал възражение рег. №313р-19239 от 23.10.2025 г. (л.97), че не е извършил вмененото му нарушение на Етичния кодекс за поведение на служителите в МВР, както и писмено искане за запознаване на материалите от дисциплинарната преписка, което е сторено на 27.10.2025 г.

След запознаване с втората Обобщена справка рег. № 313р-21230 от 20.11.2025 г. служителят е предоставил писмени възражения рег. № У.-18884 от 25.11.2025 г., чрез адв. Г. Г. (л.55-56).

На 08.12.2025 г., на основание чл.206, ал.1 от ЗМВР на К. е връчена покана рег. № 8121р-22491 от 05.12.2025 г. на министъра на вътрешните работи, в качеството му на ДНО, с която му е предоставен срок от 24 часа за допълнителни обяснения и възражения.

С изложеното съдът приема, че в заключителния етап на дисциплинарното производство на служителя е предоставена възможност да се запознае в пълнота с резултата от дисциплинарното разследване и да организира защитата си срещу дисциплинарното обвинение, вкл. да подаде възражения до ДНО, с което съдът приема, че е спазена процедурата по чл.206, ал.1 от ЗМВР.

Разпоредбата на чл.195, ал.1 от ЗМВР урежда преклузивни срокове за налагане на дисциплинарно наказание - не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Кога е открито нарушението е уредено в чл.196 от ЗМВР - дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В случая, всички елементи от фактическия състав на дисциплинарното нарушение са станали известни с издаването на Обобщена справка рег. № 313р-21230 от 20.11.2025 г., когато следва да се приеме, че нарушението е установено по смисъла на чл.196, ал.2 от ЗМВР. Оспорената заповед е издадена на 19.12.2025 г., с което е спазен краткият 2-месечен срок по чл.195, ал.1 от ЗМВР.

По изложените съображения съдът приема, че в хода на дисциплинарното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които на самостоятелно основание да доведат до незаконосъобразност на акта по смисъла на чл.146, т.3 АПК.

Относно материалната законосъобразност на заповедта:

ДНО е квалифицирал противоправното поведение на инсп. К. като нарушение на чл.194,

ал.2, т.4 от ЗМВР - неспазване на правилата на Етичния кодекс (ЕК) за поведение на държавните служители в ГДИН. Като основание за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение“ е посочена разпоредбата на чл.203, ал.1, т.13 от ЗМВР - деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в ГДИН, уронващи престижа на службата.

Жалбоподателят обосновава защитна теза с издадено Постановление № 1500/2025 г. от 13.03.2026 г. на Районна прокуратура [населено място], с което е прекратено наказателното производство по пр. пр. № 1500/2025 г. и ДП № 41/2025 г., образувано за престъпление по чл.325, ал.1 от НК по повод на процесните действия по произвеждане на изстрели с пневматично оръжие на 19.04.2025 г. в [населено място], [улица], пред бл.62. В акта на РП П. е посочено по отношение на доказателствения материал, че не е намерен труп на гръбначно животно, както и, че от записите на камери не се установява К. да е насочвал предмет, имащ форма на дългоцевно оръжие, през прозорците на автомобила. Изключени са свидетелските показания на С. С. и Д. Г., тъй като те не са присъствали на инцидента, а само са потвърдили наличието на паднала птица. При анализа на показанията на К. Д. и В. К. наблюдаващият прокурор е отрекъл доказателствената стойност на тези на Д., тъй като те не се потвърждават от други доказателства – липсвал труп на животно, не било установено и приобщено оръжие, липсвали други свидетели на инцидента. Този анализ е навел на извод за недоказаност на вмененото престъпление.

Единствено поради прекратяване на образуваното наказателно производство поради извършен в него анализ на доказателствения материал съдът не може да освободи от дисциплинарна отговорност държавния служител. В подкрепа на този довод е разпоредбата на чл.194, ал.3 от ЗМВР, която предвижда, че за едно и също деяние държавните служители на МВР могат да носят дисциплинарна отговорност, независимо че деянията им могат да са основание за търсене и на друг вид отговорност. С други думи, доколкото деянието може да осъществява състав на дисциплинарно нарушение и на престъпление, може едновременно да бъде ангажирана отговорността на лицето както за нарушение, така и за престъпление, което е логично предвид различния фактически състав на дисциплинарното нарушение по чл.194, ал.2, т.4, вр. чл.203, ал.1, т.13 от ЗМВР. В този смисъл е константната съдебна практика на ВАС, напр. в Решение № 2611 от 13.03.2025 г. по адм. д. № 1046/2025 г., II отд. на ВАС, в което с позоваване на чл. 194, ал. 3 от ЗМВР се приема, че дисциплинарната отговорност на държавните служители в МВР има самостоятелен характер и е независима от "друг вид отговорност" за същото деяние, в какъвто смисъл е Тълкувателно постановление № 3 от 07.06.2007 г. на ВАС по т. д. № 4/2007 г.

Разпоредбата на чл.194, ал.2, т.4 от ЗМВР урежда неспазването на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР като самостоятелно основание за ангажиране на дисциплинарната отговорност на държавните служители в МВР, а конкретният състав на вмененото нарушение по чл.203, ал.1, т.13 от ЗМВР касае извършване на деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата. Очевидно е, че фактическият състав на вмененото дисциплинарно нарушение е различен от състава на хулиганството по чл.325, ал.1 от НК - извършване на непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото. Противно на твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя, анализът на

доказателствената съвкупност в Постановление № 1500/2025 г. от 13.03.2026 г. на Районна прокуратура [населено място] не е обвързващ за настоящия съдебен състав, който на самостоятелно основание следва да извърши такъв анализ, но за целите на квалификацията на деянието по чл.194, ал.2, т.4, вр. чл.203, ал.1, т.13 от ЗМВР. Вменената за нарушена разпоредба на чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР урежда две кумулативни предпоставки като самостоятелно основание за ангажиране на дисциплинарната отговорност на служителя – нарушение на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с което се уронва престижа на службата.

Според Тълкувателно постановление (ТП) № 3 от 07.06.2007 г. по тълк. д. № 4/2007 г., на ОСС на ВАС, с оглед задачите и дейността на МВР законодателят е разширил дисциплинарната отговорност на държавните служители в МВР и изисква определено поведение от тях не само във връзка с изпълнение на служебните им задължения, а и в обществения живот, в работно и в извънработно време и извън местоработата. Следователно дисциплинарна отговорност се ангажира и в случаите на действия, с които са допуснати правонарушения по други действащи в държавата закони (*извън ЗМВР*) или са морално укорими, дори когато деянието не е свързано с изпълнение на служебни задължения. След постановяване на ТП № 3 от 07.06.2007 г. на ОСС на ВАС етичните норми са кодифицирани в Етичен кодекс за поведението на държавните служители в МВР, с което вече са санкционирани от държавата, поради което в тази му част постановлението не съответства на действащото законодателство (етичните норми са неписани правила за поведение и не възникват на основата на властнически актове). Включването им в Етичен кодекс не променя тази им особеност. Съдът обаче намира за относими мотивите на ТП № 3 от 07.06.2007 г. във връзка с даденото тълкуване на втория кумулативно свързан елемент на фактическия състав на чл. 239, ал. 1, т. 5 ЗМВР (отм.), а именно "действието да е уронващо престижа на службата": „Под "престиж на службата" следва да се разбира авторитетът на полицията пред обществото, на което тя служи, за да защитава живота, здравето и имуществото на гражданите, да опазва обществения ред, да противодейства на престъпността при стриктно спазване на закона, зачитане на основни права и свободи на гражданите и утвърждаване принципите на правовата държава. Неспазването на служебната етика, незачитането на установения обществен ред може да има за последица намаляване или загуба на общественото доверие в полицията, да доведе до липса на обществена подкрепа за цялостната полицейска дейност. Затова чл. 239, ал. 1, т. 5 ЗМВР (отм.) изисква деянието да е "уронващо престижа", т. е. не е задължително престижът вече да е уронен. Достатъчно е поведението да е от такова естество, че реално да застрашава с намаляване или загубване на доверие от страна на обществото в полицейската институция. Не е необходимо деянието да е извършено на публично място. Но е задължително действията да са станали или да е възможно да станат достояние и на други лица, което би се отразило негативно върху авторитета на МВР“.

Съдът намира за неоснователен основния защитен довод на жалбоподателя, че един свидетел не е свидетел (T. unus testis nullus). Преди всичко, К. А. Д. има качество на свидетел очевиден. Същата не само пряко е възприела деянието, но е застанала с името си зад изнесената от нея информация, подавайки сигнал на телефон 112, предоставяйки писмени сведения на място в РУ П., сезирайки кмета на [община] и публикувайки данните в интернет сайтове. Свидетелката описва в детайли действията на К., пряката причинна връзка между тях и резултата – „възпроизведе изстрел по птица,

която падна“. Нещо повече, Д. е категорична, че „К. се е огледал дали някой не го е видял“, при което ясно е възприел, че е бил наблюдаван („лицето много ясно ме видя“), свидетелката му показала „с ясна жестикуляция с ръка, че не е нормален“, което предизвикало ответна реакция „той се притесни и побърза да тръгне“. Показанията са ясни, логични, последователни и изпълнени с детайли, което е указание за тяхната достоверност. Силната реакция на независимия наблюдател на описаните действия е възпроизведена чрез мигновено обаждане на спешен телефон 112, където Д. описва случая и посочва номера на автомобила. Гражданската позиция логично е мотивирала свидетелката да разпространи информация за видяното в социалните мрежи, за да заостри общественото внимание в [населено място], че някой „стреля с пушка по птиците в междублоковото пространство, когато навън има хора“ (л.70).

След установяване на собственика на докладвания автомобил, както и възможността същият да е управляван от служител на ОДМВР П., служителите, възприели сигнала, са докладвали случая на началника на Второ РУ – П. (л.284 и л.286). Очевидно, след като са разбрали, че на случая е дадена гласност, К. и съпругата му М. А. Д.-К. заемат защитна позиция, в която твърдят, че на 19.04.2025 г., около 08:30 часа, са били заедно в колата. К. твърди, че е бил със съпругата си, но отрича действията, извършени от автомобил с рег. № РК 8616 (л.258). Съпругата потвърждава защитната версия, че са били заедно в колата, но „подадената информация на спешен телефон категорично не отговаря на истината“ (л.259). Впоследствие, от записите на камерите категорично се установява, че К. е бил сам в колата, което е показателно за намерението на лицата да изградят защитна версия, която да оневини служителя. Тази защитна версия обаче се опровергава от доказателствата от дисциплинарната преписка.

По-нататък, възможността Д. пряко да възприеме случилото се 19.04.2025 г., около 08:30 часа, в [населено място], [улица], пред [жилищен адрес] се потвърждава от прегледа на иззети записи на камери. От запис от охранителна камера, насочена към [улица], [жилищен адрес] поставена на магазин за дрехи, намиращ се на адрес [населено място], [улица], [жилищен адрес] от лицето С. Р. Г., ЕГН [ЕГН], се установява, че „На 19.04.2025 г., около 08:33:20 часа, пред вход Б на [улица]спира и паркира лек автомобил О. А., сив на цвят, като в 08:33:30ч. се чува шум „Щ.“, след което на отсрещния тротоар срещу спрения лек автомобил О. А. *пада нещо черно на земята*. В този момент от към вход Б на [улица]излиза руса жена с черни дрехи, която се насочва към автомобила, при което същият потегля по [улица]в посока към „Езиковата гимназия“, а жената пресича улицата и излиза извън обхвата на камерата“.

Автентичността и съдържанието на съдържащите се в дисциплинарната преписка записи от видеокамери са били предмет на приета по делото съдебно-техническа експертиза, която съдът кредитира като компетентно изготвена и неоспорена от страните. Предмет на изследване са били „Записи от общински камери“ - общински видеокамери на места от пътната мрежа на [населено място]. Според възпроизведеното съдържание, видеозаписът започва в 08:33:18 на 19.04.2025г. Сив на цвят автомобил спира в 8:33:24 часа. В 8:33:30 часа се чува звук като изщракване. В 8:33:31 часа на тротоара пада черна на цвят птица и остава там. В 8:33:33 часа се вижда появяването на жена с черни дрехи. В 8:33:36 при потегляне на автомобила се чува женски глас с фразата „Луд ли си?“.

Освен, че потвърждава съдържанието на приобщените в дисциплинарното производство видеозаписи, съдебната експертиза придава достоверност на присъствието на Д. по

време и място, предоставящи ѝ възможност да възприеме пряко случилото се. Това, че се появява в обхвата на камерата едва в 8:33:33 часа може да се обясни с настройката на обхвата, но не изключва възможността, както свидетелката пояснява, да възприеме непосредствено действията на водача на автомобил с рег. № РК 8616 при излизането си от вход Б, бл.62. Още повече, че на възпроизведените снимки от експертизата ясно се вижда местоположението на жената, която наблюдава автомобила от разстояние 15-20 метра (л.329), включително след неговото потегляне (л.330). Както се посочи, съдържанието на записите потвърждава присъствието на св. Д. в 08:33:30 часа на 19.04.2025г. на мястото на инцидента, което придава достоверност на показанията ѝ на очевидец.

Обективен факт, потвърден от съдебната експертиза е, че разположението на камерата и качеството на записа не позволяват идентифициране на водача и регистрационния номер на колата, както и, че не съществува техническа възможност за изчистване на видеофайла така, че да се установи, какви действия е извършил водачът на автомобила. В тази връзка съдът съобразява, че К. не отрича, че на посочено време и място именно той е управлявал автомобил марка О. с рег. № РК 8616. Действията на водача могат да се установяват чрез правилата на логическото мислене при съвкупната преценка на доказателствата по делото, без да се допуска тяхното изопачаване. За доказателствените цели на дисциплинарното производство не е непременно необходимо да се намери средството на нарушението (оръжието), още повече, че за него лицето очевидно не разполага с разрешение за носене и съхранение на оръжие, което затруднение на доказването се дължи по причина на лицето, но следва да бъде преодоляно чрез съвкупна преценка на косвени доказателства. По идентичен начин не може да се придаде съществено значение на ненамирането на просреляната птица. Достатъчно е, че наличието на такава се установява категорично при съвкупната преценка на свидетелските показания на К. Д., С. С. и Д. Г., както и от записите на камерите. Същественото е, че според съдебната експертиза времето между първото изщракване и падането на птицата е 1:21 секунди. Изложеното, чрез последователността на фактите и близкото време между тях, доказва причинната връзка между щракването и падането на птицата. Връзката между тях категорично се установява от св. Д., чието присъствие на инцидента се потвърждава от записите на камерите, вкл. чрез извиканата от свидетелката към водача на автомобила фраза „Луд ли си?“, потвърдена от съдебната експертиза. Ето защо, съдът не може да се съгласи с общия анализ в Постановление № 1500/2025 г. от 13.03.2026 г. на Районна прокуратура [населено място], с което е прекратено наказателното производство по пр. пр. № 1500/2025 г. и ДП № 41/2025 г., че „не може да се изгради обосновано и мотивирано заключение относно действителния ход на събитията, не може да се установи механизма на получаване на телесните увреждания на падналата птица, както и дали действително същата е била простреляна или е била болна“. Подобна връзка може да се изведе чрез логичното тълкуване на приетите по делото доказателства, от които се установяват взаимосвързани факти и обстоятелства - показанията на К. Д., на С. С., на Д. Г. и записите на камерите. Чрез противопоставянето единствено между показанията на св. Д. и уличеното лице К. не се държи сметка, че последният е заинтересован от прикриване на извършеното, което веднъж е сторил още на 19.04.2025 г., като е предоставил лъжливи сведения от свое име и от името на съпругата си.

В допълнение, следва да се държи сметка, че Д. не е единственият свидетел – очевидец.

Още в първоначалното си сведение Д. посочва, че „малко по-надолу след стрелбата имаше двойка с домашни любимци“ (л.281). Същите са установени и според сведенията на С. Б. С. (л.225), рано сутрин с приятелката си Д. Г. разхождали двете си кучета по [улица], когато на бордюра, под едно дърво, видели паднала птица – черна, *която още мърдала*. Св. С. предположил, че е болна, затова не позволил на приятелката си да я вземат. Според показанията на Д. Д. Г. (л.226) по време на обичайната разходка на кучетата по [улица]и [улица]видяла паднал гарван и й станало мъчно за него. Поискала да му помогне, но приятелят ѝ не ѝ позволил, защото не била ясна причината „какво му е и *защо се гърчи*“, можело да е болен и да зарази кучетата. *Гарванът се намирал точно до тротоара и се борел за живота си*.

Според съда, с визираните показания свидетелите очевидци на случая стават трима, доколкото С. и Г. непосредствено са възприели паднала на земята птица, която „се гърчи и се бори за живота си“. Взаимната връзка между показанията на тримата свидетели очевидци потвърждава показанията на Д., чиято достоверност допълнително се подкрепя от записите на общинските камери. Между щракването откъм автомобил с рег. № РК 8616 и падането на предмет на тротоара, за който категорично се установява, че е черна птица, съществува връзка – последователност и разлика от 1:21 секунди. Деянието, освен, че е възприето пряко от Д., се потвърждава от показанията на още двама *независими и незаинтересовани свидетели*, които установяват наличието на паднала на тротоара птица. Не е необходимо тези лица да притежават специални знания, за да преценят, че „птицата се бори за живота си“ и „се гърчи“. Дължим е логичен извод, че причината за болката и състоянието ѝ е непосредствена, т.е. току що настъпила и тя е възприета пряко от Д.. Наличието на всички тези лица и предмети на мястото и по времето на инцидента се потвърждава от записите на камерите. Да се отрече логичната последователност и взаимосвързаност между събитията, за които свидетелстват лицата и които се установяват от камерите, би означавало да се пренебрегнат показания на независими свидетели, които не са заинтересовани да свидетелстват в нечия полза, както и записите от камерите, сложени именно с цел превенция и защита на обществения ред, и то в полза на дееца, който с поведението си вече е показал, че се опитва да прикрие случилото се. На първо място, като рязко е потеглил с автомобила си след като ясно е възприел, че действията му са били наблюдавани от свидетел-очевидец, което провокирало Д. с реакцията „Луд ли си?“, ясно различима на записите от камерите. И на второ място, чрез неверните показания на К. от 19.04.2025 г., че са били заедно по време на инцидента.

Не на последно място, в показанията на Д. се съдържат смущаващи обстоятелства. След като същата разгласила случая в социалните мрежи с името си, получила реакция от конкретен профил, че е „за трепане“. Седмица след публикациите с нея се свързало лице, пожелало анонимност, с данни, че е разпознало колата – на В. К., началник на патрулите във второ районно и близък приятел на директора на пернишката полиция, като „това не му е първата изцепка“. Примерът е показателен за това как сред непознати физически лица името на служителя на МВР вече е известно в негативен аспект, вкл. с данни за евентуално прикриване на негови неправомерни действия („изцепки“), което от своя страна е съставомерно по един от кумулативните признаци от състава на дисциплинарното нарушение по чл.203, ал.1, т.13 от ЗМВР – уронване престижа на службата.

След като чрез анонимното лице Д. вече разполагала с името на дееца, тя намерила Ф.

профил на К. (л.134-135). Ето защо, в сведението си до Второ РУ П. от 15.08.2025 г. (л.120-121) същата е категорична, че „това е лицето, което аз възприех на 19.04.2025 г. да стреля по птицата“. Дори да е единственият свидетел, непосредствено възприел стрелбата, показанията ѝ са категорични и неопровержими. Д. се е обадила на телефон 112 със сведение за случилото се, предоставила е писмени сведения в Второ РУ - П. от 20.04.2025 г. (2 броя на л.254-256) и от 15.08.2025 г. Подала е сигнал за случая до кмета на [община], в който изрично посочила, че няколко пъти безуспешно се е опитвала да получи информация от Второ РУ П., поради което се притеснява, че случаят ще бъде потулен, предвид, че се касае за служител на МВР. Според съда, упоритостта на св. Д. е категорично указание, че не се касае за въображаем и измислен, а за реален случай от действителността, възприет от нея непосредствено, който тя е опитва да разгласи предвид обществената му опасност и значимост. Както сама е посочила още в сигнала си до телефон 112 – възприетата от нея стрелба се е осъществила в междублоково пространство и то в час, в който живущите вече са навън, вкл. с малки деца.

Както съдът вече посочи, показанията на св. Д. се подкрепят от тези на други независими свидетели и от записите от общинските камери, поради което не се касае за изолиран доказателствен източник, както жалбоподателят изгражда защитната си теза. Предвид факта, че К. не отрича присъствието си на посоченото време и място на 19.04.2025 г. в [населено място], както и, че е управлявал автомобил с рег. № РК 8616, съдът приема за категорично и несъмнено доказано по делото авторството на вмененото му дисциплинарно нарушение. А именно, на 19.04.2025 г., на път за работа, В. К. е минал покрай имота си, находящ се [населено място], [улица], [жилищен адрес] с управлявания от него лек автомобил марка „О.“, модел „А.“, с регистрационен номер Р., спрял е автомобила и е произвел изстрел с неустановено оръжие по кацнала на дърво птица, която паднала на земята. Деянието е извършено в междублоково пространство в час, в който живущите вече са навън, вкл. с малки деца. Неустановяването на оръжието, на наличието на гилзи, барутни газове, сачми, осколки, проектил или на труп на птица, които безспорно са преки доказателствени средства не могат да имат за резултат недоказаност на деянието при наличието на други доказателствени източници – показанията на К. Д., на С. С., на Д. Г. и записите на камерите. Още повече, че в случая доказателствената дейност е насочена към установяване на състав на дисциплинарно нарушение по чл.194, ал.2, т.4, вр. чл.203, ал.1, т.13 от ЗМВР - деяние, несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващо престижа на службата.

Безспорно се установи по делото, че Д. е огласила възприетия от нея инцидент чрез публикации в социалните мрежи и в интернет сайт Z..C., със заглавие „В дивия П.: Мъж стреля с пушка в 8 часа сутринта“. Споделила е случката и в няколко групи на природозащитници в социалните мрежи. Подробно е описала случая и в социалната мрежа Ф., в пернишката група „С. П., нека всички видят“ от 19.04.2025 г.

Чрез образуваната прокурорска преписка по сигнала, чрез медийните публикации и сезирането на кмета на [община] поведението на инспектор К. е станало достояние на граждани, следователи при Окръжен следствен отдел при Окръжна прокуратура - П., на кмета на [община], както и на служители на общината и прокурори в РП - П. и служители на МВР, с което е осъществен един от кумулативните елементи на състава по чл.203, ал.1, т.13 от ЗМВР – уронване престижа на службата.

Дейността на МВР принципно е насочена към защита на правата и свободите на

гражданите, противодействие на престъпността, защита на националната сигурност, опазване на обществения ред и пожарна безопасност и защита на населението (чл.2, ал.1 от ЗМВР). Същата се осъществява при спазване на основополагащи принципи съгласно чл.3, ал.1 от ЗМВР - спазване на законите, зачитане и гарантиране на правата и свободите на гражданите и тяхното достойнство, публичност, отчетност, обективност и безпристрастност. С аргумент от ТП № 3 от 07.06.2007 г. по тълк. д. № 4/2007 г. на ОСС на ВАС, вече се посочи, че с оглед задачите и дейността на МВР законодателят е разширил дисциплинарната отговорност на държавните служители в МВР и изисква определено поведение от тях не само във връзка с изпълнение на служебните им задължения, а и в обществения живот, в работно и в извънработно време и извън местоработата.

В противовес с тези изисквания, с поведението си на 19.04.2025 г. служителят на МВР К. е демонстрирал незачитане на закона, изразяващо се в нарушаване на установения обществен ред, което поведение е несъвместимо с морала и уронва престижа на службата по смисъла на чл.203, ал.1, т.13 от ЗМВР. Правилно и обосновано в тази връзка ДНО е приел в оспорената заповед, че с визираното поведение инспектор К. е демонстрирал недопустимо поведение на публично място, в градска среда, при преминаването на автомобили и пешеходци, като е боравил с оръжие, за което не разполага с разрешително, в нарушение на правни и етични норми, с което не е спазил етичните правила за поведение, регламентирани в т.15, т.19 и т.20 от Етичния кодекс на поведение на държавните служители в МВР. Описаното поведение на служителя на МВР, извършено на публично място в оживен час, свързано с нерегламентирано използване на оръжие на публично място, което е станало широко публично известно накърнява посочените разпоредби на Етичния кодекс - държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме (т.15), държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява (т.19) и държавният служител насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си (т.20). Действията на служителя не само не са съобразени със закона, но и поведението му е скандализирило незаинтересовани физически лица, оставяйки у тях впечатление, че всеки може да нарушава по този недопустим начин обществения ред, като особено за служителите на МВР правилата не важат.

Описаното поведение на К. влиза в противоречие с цитираните норми на Етичния кодекс и правилно е квалифицирано от ДНО като нарушение на служебната дисциплина, съставомерно по чл.194, ал.2, т.4 от ЗМВР и самостоятелно основание по чл.203, ал.1, т.13 от ЗМВР за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение“. Поведението на служителя на МВР, добило широк обществен отзвук, е формирало негативен облик за институцията, с което е уронило престижа на службата и има за последица намаляване или загуба на обществено доверие в МВР. Законосъобразна е преценката на ДНО, че описаното поведение е абсолютно неприемливо за служител на МВР, който би следвало да е пример за обществото и гарант за спазване на установения правов ред. Тези действия са в нарушение на визираните правила от ЕК, респ. са самостоятелно основание по чл.194, ал.2, т.4, вр. чл.203, ал.1, т.13 от ЗМВР за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение“.

Държавните служители са обект за засилено внимание в обществото от гледна точка на законосъобразността на поведението им, поради което е логично да понесат негативния обществен отзвук в случай на отклонение от дължимото поведение, независимо дали те

самите са иницирали съответните медийни публикации. Медийният интерес е насочен към негативните прояви в обществото, поради което с поведението си К. индиректно е предизвикал посочения в заповедта медиен интерес. Неправомерните действия на служителите са станали достояние и на граждани, у които се формира впечатление, че държавните служители, които по закон са призвани да противодействат на правонарушенията, могат безнаказано сами да ги вършат. Несъответствието между дължимото и фактичното поведение на държавния служител има за последствие намаляване или загуба на обществено доверие в институцията, водещо до намаляване на подкрепата на цялостната ѝ дейност.

Неспазването на служебната етика, незачитането на установения обществен ред може да има за последица *намаляване или загуба на общественото доверие* в институцията, като доведе до липса на обществена подкрепа за цялостната ѝ дейност. Затова разпоредбата на чл.203, ал.1, т.13 от ЗМВР изисква деянието да е "уронващо престижа", т. е. не е задължително престижът вече да е уронен. Достатъчно е поведението да е от такова естество, че реално да застрашава с *намаляване или загубване на доверие от страна на обществото* в полицейската институция. Не е необходимо деянието да е извършено на публично място. Но е задължително действията да са станали или да е възможно да станат *достояние и на други лица*, което би се отразило *негативно върху авторитета* на институцията, което в случая безспорно е доказано. При засилената чувствителност на обществото ни към противоправни прояви на представители на правоохранителните администрации, съдът намира за безспорно доказано в настоящия случай деянието по чл.203, ал.1, т.13 от ЗМВР и неговият специфичен резултат – уронване на престижа на МВР.

В заключение, съвкупната преценка на гореописаната доказателствена съвкупност категорично и безпротиворечиво доказва вмененото на жалбоподателя дисциплинарно нарушение по чл.203, ал.1, т.13 от ЗМВР. Спазването на установения в обществото правов ред и придържането към наложените се в него етични правила за поведение са задължителни за всеки гражданин. На по-силно основание, това важи за служителите на правоохранителните институции, призвани по закон към защита на правата и свободите на гражданите, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред. С описаното в оспорената заповед поведение държавният служител на МВР е нарушил визираните разпоредби на Етичния кодекс, поради което правилно и законосъобразно му е наложено най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение“.

Вярно е, че по силата на чл.200, ал.1, т.12 от ЗМВР нарушаване на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР е основание за налагане на по-леко дисциплинарно наказание „порицание“. При упражняване на правомощията си по избор между двете дисциплинарни наказания ДНО следва да се съобрази със законоустановената цел по чл.4, ал.2 от Инструкция № 8121з-877 от 6 юли 2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, според която дисциплинарните наказания се налагат с цел да се въздейства възпитателно и превантивно на извършителя на дисциплинарното нарушение и на останалите служители. Това правомощие ДНО следва да упражни при съобразяване на принципа за съразмерност по чл.6 АПК, а именно като упражни правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо и се въздържа от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Събраните в хода на дисциплинарното производство значителни по обем доказателства са указание, че органът е подходил

обективно към правомощието си за ангажиране на дисциплинарната отговорност на служителя. Не може да се приеме, че с оспорената заповед се засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава, тъй като евентуална липса на реакция от страна на органа по назначаване, би засилила и без това негативното усещане в обществото ни за различен подход при особено тежки правонарушения, извършени от служители на МВР, в случай, че се наложи по-лекото дисциплинарно наказание. Същевременно, би се въздействало негативно и на останалите служители на МВР, към които ще се излъчи сигнал, че сериозни нарушения като тези по т.15, т.19 и т.20 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР са съвместими с оставане на служба в системата. Последният резултат съдът намира за абсолютно противоположен. По изложените съображения съдът намира, че наложеното най-тежко дисциплинарно наказание е справедливо, съразмерно и съответно на преследваната законова цел.

По изложените съображения не са допуснати отменителни основания по чл.146, т.1-5 АПК и на основание по чл.172, ал.2 АПК е дължимо отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК ответникът има право на разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 102.26 евро, като равностойност на 200 лева, съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Г. К., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес] със съдебен адрес [населено място], [улица], офис 4.14, чрез адв. Г. Г., срещу Заповед рег. № 8121к-13180 от 19.12.2025 г. на министъра на вътрешните работи, с която на основание чл.194, ал.2, т.4, чл.197, ал.1, т.6 и ал.3, вр. чл.203, ал.1, т.13, вр. чл.204, т.1 и чл.226, ал.1, т.8 от ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение.

ОСЪЖДА В. Г. К., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Министерство на вътрешните работи основание чл.143, ал.3 АПК юрисконсултско възнаграждение в размер на 102.26 евро.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: